

sig, har vi i hvert fald forsøgt at få minimeret i forbindelse med forslaget her, samtidig med at vi synes, at dansk erhvervsliv skal have de samme muligheder, som deres europæiske konkurrerende virksomheder har, for at drive virksomhed på den mest fleksible måde.

Hele spørgsmålet om udarbejdelse af mellembalance er også noget af det, der har fyldt ret meget, synes jeg, under debatten her i dag, og der har så været en debat i debatten, der har handlet lidt om, hvilke administrative lettelser lovforslagene samlet set giver erhvervslivet. Der vil jeg sige, at det, at der ikke længere bliver pligt til at udarbejde en mellembalance, faktisk er et af de forslag, der giver allermost i administrativ lettelse. Det giver cirka de 40 mio. kr. ud af de 142 mio. kr. i alt. Det er ud fra en betragtning om, hvorvidt det, hvis man har meget store frie reserver, så er nødvendigt, at der hver gang skal udarbejdes en mellembalance. Det har vi ikke skønnet var nødvendigt, men hvad jeg synes måske er lidt vigtigt at have med i debatten her og også i den videre drøftelse, vi skal have partierne imellem, er jo, at ledelsen påtager sig et skærpet ansvar i de tilfælde, hvor man vælger at sige, at man ikke i forbindelse med en udlodning ønsker at få lavet en mellembalance. Altså, i de tilfælde, hvor man, om man så må sige, vælger at sige, at nu skal det ikke være så administrativt tungt, og at da man har meget store frie reserver, udlodder man dem, så er det altså ledelsen, det hænger på, hvis der skulle være noget, der går galt.

Derfor tror jeg også, at realiteten vil være den, at i de tilfælde, hvor der ikke er nogen problemer, hvor det er fuldstændig klart, hvor der er store frie reserver, vil man fremover vælge ikke at lave en mellembalance, hvorimod man i de tilfælde, hvor det måske er lidt mere tvivlsomt, hvor store beløbene er, vil gå med livrem og seler for at sikre sig selv og ikke selv påtage sig et ansvar som ledelse, og der vil man få udarbejdet en mellembalance. Lovforslaget her lægger op til, at det bliver valgfrit, om man vil gøre det eller ej, og det synes jeg også er væsentligt at få understreget her i dag.

Jeg tror, vi kunne bruge meget tid på at drøfte alle enkeltelementerne her, og der er også stillet nogle spørgsmål, som jeg tror bedst egner sig til udvalgsbehandling. Afslutningsvis vil jeg i hvert fald gerne række hånden ud og sige til Folketingets partier, at jeg gerne fordomsfrit vil gå ind i en drøftelse af, hvordan vi får en bred opbakning til lovforslaget her. Jeg har lyttet til, at

der har været kritikpunkter på nogle bestemte områder, hvor der er en skepsis over for, om det er den klogeste model, regeringen har valgt her, og der vil jeg selvfølgelig gerne i drøftelse med Folketingets partier for at se på, om ikke vi kan finde et kompromis, som kan samle bredt. Jeg vil derfor også tage initiativ til, at vi hurtigst muligt mødes, det gælder alle partier, også dem, der måske har udtalt sig meget negativt. Alle partier vil blive indbudt, så der bliver en mulighed for, at vi fordomsfrit kan drøfte, hvad det er for nogle knaster, og hvordan vi så kan få dem udboret og eventuelt finde nogle kompromiser på dem.

Kl. 15:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til økonomi- og erhvervsministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Erhvervsudvalget. Såfremt ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 1. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager og retsplejeloven. (Tvangsfuldbyrdelse af klagenævnsafgørelser m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 26.03.2009).

Kl. 15:25

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Venstres ordfører er fru Tina Nedergaard.

Kl. 15:26

(Ordfører)

Tina Nedergaard (V):

Forslaget, vi nu skal behandle, vil betyde en klar forbedring for forbrugernes vilkår. Forslaget betyder i korthed, at hvis ikke en virksomhed reagerer på afgørelser truffet af ankenævnene, vil disse afgørelser være bindende for virksomheden efter 30 dage. Da afgørelser nu principielt får bindende status, vil afgørelsen skulle forkyn-

des for virksomheden, hvilket lovforslaget også medtager. Agter virksomheden ikke at efterleve ankenævnets afgørelse, skal virksomheden gøre nævnet opmærksom herpå, hvorefter forbrugeren fortsat som hidtil kan indbringe sagen for domstolene. Forslaget holder efter vores opfattelse en fornuftig balance mellem øget forbrugerbeskyttelse og virksomhedernes retsstilling.

Vi i Venstre er meget optagede af at sikre forbrugeren tryk og rimelighed. Der er for os ingen tvivl om, at mange forbrugere udgør den svage part, når der opstår en tvist mellem en virksomhed og en privat forbruger. Forbrugerklagesystemet skal tage højde for denne skævhed, og systemet skal også tage højde for, at visse virksomheder lader fuldstændig hånt om deres eget omdømme og den måde, de behandler deres kunder på.

Dette lovforslag styrker forbrugeren i forhold til virksomhederne. Fordelen ved forslaget er, at virksomheder, der er ligeglade med afgørelserne, ikke længere bare kan forholde sig passivt og ignorere afgørelser fra klagenævne. Afgørelserne vil fortsat kunne prøves ved domstolene, hvilket forekommer fornuftigt, og det går ikke længere blot at lade hånt om afgørelserne og vende det blinde øje til.

Det er meget vigtigt for forbrugeren og for tilhængerne til systemet, at når der er faldet en afgørelse, så kræves en reaktion fra virksomheden, hvis ikke afgørelsen skal blive bindende for den.

Det er samtidig positivt, at regeringen lægger op til, at det skal gøres lettere eller billigere for forbrugeren at føre de sager, der til trods for dagens lovforslag bliver bragt for domstolene. De omkostninger, der risikerer at følge med, når en forbruger skal føre en sag, kan meget let få forbrugeren til at vige tilbage fra at skabe sig retfærdighed.

Vi er i Venstre meget optagede af denne sag. Vi mener, at det er afgørende, at vi som samfund skaber lovgivningsmæssige rammer, som beskytter den svageste part, hvilket altså i disse sager ofte er forbrugeren.

De dårlige virksomheder ødelægger ikke alene branchernes omdømme. De skaber også konkurrenceforvridning, fordi de undlader at påtage sig de omkostninger, der følger med, når man leverer en god service over for sine kunder, og så skader de jo åbenlyst den enkelte forbruger. Der er derfor rigtig god grund til at skærpe opmærksomheden på dette område, og i Venstre er vi meget tilfredse med, at ministeren netop har

taget hånd om dette område og øger forbrugerbeskyttelsen.

Vi støtter forslaget.

Kl. 15:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:29

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Den højlydte menneskemængde ude på Slotspladsen i øjeblikket er ikke glade forbrugere, der gør opmærksom på alle de gode ting, der er i dette forslag. Det kunne det jo godt have været, men det er dog ikke tilfældet.

Med det foreliggende forslag vil ministeren gøre forbrugernes klagemuligheder mere effektive. Det formål kan Socialdemokraterne sagtens tilslutte sig. Med de foreslåede ændringer vil en erhvervsdrivende få pligt til at reagere; når et klagenævn har behandlet en forbrugerklage og udfaldet er til forbrugers fordel. Dermed sikres forbrugeren væsentligt i forhold til i dag; hvor en erhvervsdrivende kan spekulere i, at forbrugeren ikke vil gå videre med en sag, man har fået medhold i i et klagenævn, fordi omkostningerne ved at føre en sag i retten kan være meget omfattende.

Fremover vil det altså være sådan, at hvis firmaet forholder sig passivt over for en ankenævnsafgørelse, kan myndighederne informere forbrugeren, der så kan gå videre til fogedretten. Således vil det blive sikret, at forbrugeren ikke af økonomiske årsager vil være tilbageholdende med at rejse en sag mod en erhvervsdrivende. Denne tvangsfuldbyrdelse er i sig selv et fremskridt, fordi det vil gøre afgørelser fra Forbrugerklagenævnet eller et andet godkendt klagenævn bindende.

Forbrugerklageloven fra 2004 er nu blevet evalueret, og denne ændring er så resultatet i dette forslag.

Jeg skal ikke gå særlig i detaljer med de mange overvejelser, man efter bemærkningerne til forslaget har gjort sig, men blot tilslutte mig det overordnede formål. Det er en forbrugerpolitisk linje, vi længe har været talsmænd for i Socialdemokratiet.

Det er betænkeligt, at en del af virksomhederne ikke vil rette sig efter afgørelser fra Forbrugerklagenævnet. Derfor har man søgt at give ankenævnets afgørelse retslig binding. Det er ikke lykkedes til fulde at sikre dette med forslaget, men de bekymringer, som landsrets- og hø-

jesteretsrepræsentanter har givet udtryk for, er blevet imødekommet på en måde, der stadig giver forbrugerne en væsentlig bedre retsstilling.

Socialdemokraterne vil dog påpege som en svaghed, at forbrugerne ikke kan sikres fri proces, som det ligger nu, hvis virksomhederne indbringer en nævnsafgørelse for domstolene. I det fremlagte er det Forbrugerstyrelsen, der skal føre sagen for forbrugeren. Det er i langt de fleste tilfælde fuldt tilstrækkeligt, men man kan sagtens komme i en situation, hvor et sagskompleks kræver specialviden ud over det, styrelsen er i stand til at levere. I denne situation bør det være muligt for forbrugeren at kunne benytte alternativ assistance.

Vi mener, at der er fundet en god balance mellem retssikkerhed og en mere effektiv klagebehandling, og vi forudser, at lovændringen bl.a. vil føre til, at vi i en overgangsperiode ser en del ankenævnsafgørelser afprøvet i retssystemet. Det mener vi vil være en fordel for alle parter, så længe forbrugerne ikke belastes økonomisk af det. Især vil det være en fordel for klagenævnenes arbejde, at der skabes en øget retslig præcedens.

Forslaget bløder også en smule op på kravene til kvalifikationerne for Forbrugerklagenævnets og de private ankenævns formænd og næstformænd. Man kan diskutere, hvor afgørende det er at have en højesterets-, landsrets- eller byretsdommer ved bordenden, men det vil være hensigtsmæssigt, hvis lovtæksten bliver ændret, så man som udgangspunkt skulle have en dommer som formand eller næstformand. Dermed kunne man sikre, at de nuværende dommere kunne genudpeges.

Socialdemokraterne lægger meget vægt på, at sagsbehandlingstiden ikke vokser ved Forbrugerklagenævnet og de øvrige nævn. Derfor er vi interesseret i at se på, hvordan man kunne finde forsvarlige måder at effektivisere sagsbehandlingen på.

Vi kan også støtte, at sekretariatene for de private ankenævn efter forslaget skal have øget vejledningspligt, og at pligten nu bliver lovfæstet. Det er vigtigt for at give forbrugerne den bedst mulige orientering om mulighederne og perspektiverne ved at indbringe en sag for et forbrugerklagenævn.

Vi vil i løbet af udvalgsarbejdet se nærmere på de høringsvar, der er indkommet, samtidig med at vi vil få afprøvet, om vores ønsker om bl.a. en bedre adgang til fri proces for forbrugerne kan mønstre et flertal.

Men som nævnt kan jeg på Socialdemokraternes vegne give tilsagn om en positiv behandling af forslaget hovedelementer.

Kl. 15:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, fru Colette L. Brix.

Kl. 15:33

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

Lovforslaget, som vi behandler i dag, er en opfølgning på den redegørelse, som kom i kølvandet på evalueringen af forbrugerklagebogen.

Lovforslaget er med til at styrke forbrugernes retsstilling, når de får helt eller delvis medhold i en klage ved Forbrugerklagenævnet eller et af de godkendte private klage- eller ankenævn.

Det er ikke tilfredsstillende, at 10-20 pct. af Forbrugerklagenævnets afgørelser ikke efterleveres af de erhvervsdrivende, når forbrugeren har fået helt eller delvis ret. Vi har ikke statistik for de private klage- og ankenævn, men billedet er nok nogenlunde det samme. Derfor er det positivt, at lovgivningen nu ændres, så der kommer en forkyndelse over for den erhvervsdrivende, hvis forbrugeren får helt eller delvis medhold. Hvis den erhvervsdrivende forholder sig passivt til afgørelsen, vil der efter 30 dage kunne ske tvangsfuldbyrdelse ved fogedretten. Og hvis den erhvervsdrivende ikke ønsker at følge afgørelsen, vil forbrugeren med Forbrugerstyrelsen i ryggen kunne indlede en sag ved domstolene.

På denne måde får vi løst et problem, ved at afgørelserne truffet af Forbrugerklagenævnet og de private klage- og ankenævn i dag ikke er bindende. Følger de erhvervsdrivende ikke afgørelserne i forbindelse med f.eks. byggesjusk eller køb af produkter, der er fejlbehæftede, kan fogedretten kræve tvangsfuldbyrdelse. Og afviser den erhvervsdrivende at følge afgørelsen, kan Forbrugerstyrelsen på forbrugernes vegne starte en sag ved domstolene.

I forhold til det udkast, der blev sendt i høring, er forslaget styrket. For det første tvinges en forbruger ikke ud i en eventuel retssag. Det er med det reviderede forslag op til forbrugeren, hvis der skal startes en retssag. Samtidig får den erhvervsdrivende en frist på 30 dage til at efterleve en afgørelse, inden den sendes til tvangsfuldbyrdelse ved fogedretten.

Også forslaget om, at det er dommere, som er formand og næstformænd i de private klage- og ankenævn, vil sikre kvaliteten af afgørelserne. Det gælder også forslaget om, at Forbrugersty-

relsen som sekretariat for Forbrugerklagenævnet ikke længere kan træffe afgørelser.

Til sidst vil jeg nævne, at jeg håber, at regeringen vil bruge den samme energi, som bruges på forbrugerområdet, på at sikre de erhvervsdrivendes rettigheder og muligheder for klageadgang. F.eks. kan erhvervsdrivende, der ønsker at klage til Klagenævnet for Udbud i forbindelse med offentlige udbud, i dag ikke være sikre på, at en eventuel erstatning dækker sagsomkostningerne.

Generelt set er forbrugerne i forhold til erhvervsdrivende bedre dækket ind, når det gælder opfølgning på afgørelser og økonomisk kompensation til udgifter i forbindelse med retssager ved domstolene. Vi må ikke glemme, at ikke mindst mindre erhvervsdrivende også kan blive uretfærdigt og urimeligt behandlet af f.eks. offentlige myndigheder og andre virksomheder.

Dansk Folkeparti støtter lovforslaget.

Kl. 15:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, hr. Mike Legarth.

Kl. 15:36

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Da vores forbrugerordfører, fru Vivi Kier, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne tilkendegive Det Konservative Folkepartis synspunkter om det her lovforslag.

Det er altid vigtigt at give forbrugeren den rette beskyttelse. Lovforslaget skal ses i lyset af den evaluering, der har fundet sted, af den eksisterende forbrugerklagelov. Evalueringen har bl.a. vist, at efterlevelsen af klagenævnsafgørelser ikke er tilstrækkelig effektiv. Formålet med det her lovforslag er derfor at sikre forbrugerens retsstilling gennem et velfungerende og effektivt klagenævnsystem. Det betyder, at en erhvervsdrivende, der taber en sag, ikke kan forholde sig passivt, uden at det får konsekvenser. Ved passivitet vil afgørelsen kunne tvangsfuldbyrdes. Fra konservativ side kan vi støtte det her lovforslag.

Vi ser frem til endnu et lovforslag, der fremsættes i næste samling, nemlig et lovforslag, der sammen med det her lovforslag skal sikre, at forbrugeren ikke kan komme i økonomisk uføre på grund af omkostninger til en retssag i forbindelse med krav om erstatning.

Kl. 15:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, fru Bente Dahl.

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

Problemet for forbrugerne i dag er, at nogle erhvervsdrivende ikke vil anerkende afgørelser ved klagenævnene. Den eneste mulighed, en forbruger har for at få sine penge igen eller handelen til at gå tilbage, er at anlægge sag ved domstolene, og det er der en hel del der viger tilbage for af forskellige grunde.

Det forslag, vi behandler i dag, L 175, har til formål at styrke forbrugerens retsstilling ved at sikre et mere effektivt klagenævnsystem, men samtidig med at den erhvervsdrivendes retsstilling ikke bliver dårligere. Forslaget indebærer, at klagenævnet fremover skal forkynde en afgørelse for den erhvervsdrivende, hvis forbrugeren har fået helt eller delvist medhold i en sag ved nævnet. Hvis den erhvervsdrivende ikke ønsker at være bundet af afgørelsen, skal den pågældende skriftligt meddele det for nævnet inden for en bestemt frist.

Udgangspunktet er, at den erhvervsdrivende, som har tabt en sag, ikke kan forholde sig passivt, uden at det får konsekvenser. Fokus er altså flyttet fra nu forbrugeren til den erhvervsdrivende. Hvis vedkommende gør det, vil afgørelsen efter udløbet af fristen kunne udgøre et tvangsfuldbyrdesgrundlag ved fogedretten. Hvis vedkommende meddeler, at man ikke vil være bundet af afgørelsen, er det op til forbrugeren at indbringe sagen for domstolene, og i dette tilfælde skal Forbrugerstyrelsen sikre, at den eventuelle retssag kan føres for forbrugeren, så det bl.a. undgås, at en forbruger af økonomiske grunde afholder sig fra det.

I Det Radikale Venstre mener vi, at det er fint, at det er den erhvervsdrivende, der skal foretage sig noget i modsætning til det, der er tilfældet i øjeblikket. Vi mener også, at der er en fin balance i retssikkerheden. Både retssikkerheden for forbrugeren og retssikkerheden for den erhvervsdrivende er i orden. Så vi er positive over for L 175.

Kl. 15:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 15:40

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan også støtte forslaget, der er et stort fremskridt for forbrugerne. Det er en klar en over næsen til de virksomheder, der har ladet

hånt om klager og om retten for klagere, der har fået deres sag afgjort til deres fordel ved Forbrugerklagenævnet eller andre klagenævne, og som hidtil bare har kunnet se, at de havde ret, men alligevel ikke fik en krone.

På den måde er det også en sejr for de forbrugermagasiner, vi har i tv og andre medier, som jo igennem årene er kommet med den ene sag efter den anden, hvor vi har måttet sidde derhjemme og krumme tæer over, at en virksomhed kunne få lov til at opføre sig på en måde, som der var så mange eksempler på. Og det har ikke kun været automobilforhandlere eller andre af dem, man normalt har travlt med at skælde ud på, men en bred vifte af virksomheder, inklusive banker, som ikke har villet rette sig efter de afgørelser, der var truffet. Vi er meget tilfredse med, at det nu kommer på plads på den her måde.

Der er et enkelt kritikpunkt, der står tilbage, og det er spørgsmålet om at sikre fri proces til forbrugere, som har vundet deres klage, men hvor virksomheden ved domstolene prøver at slippe for at følge klageafgørelsen. Vi er enige i de ting, Forbrugerrådet har skrevet, om, at det er en god ting, at der automatisk er fri proces.

Ellers vil jeg sige om diskussionen lige før om tvangsfuldbyrdelse i L 170 og L 171, hvor ministeren her på talerstolen jo næsten – næsten – var den mest kritiske over for lovforslaget og ville rette det ene og det andet og se på det tredje og det fjerde, at jeg syntes, det var meget positivt, ros for det. Jeg synes faktisk også, at der er en hel del af de kritikpunkter, der har været rejst i høringsssvarene om det her lovforslag, som i forvejen var godt, hvor ministeren også har lyttet og bøjet sig. Det synes jeg da bare man skal udtale ros for. Der mangler, så vidt jeg kan se, bare lige det ene med fri proces.

Kl. 15:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Og så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 15:42

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Så oprandt den dag, hvor man fik ros af Enhedslisten; det er jeg meget glad for, og det vil jeg da sige tak for til hr. Frank Aaen. Jeg er rigtig glad for, når det gælder forbrugersikkerhed, at der faktisk er en bred politisk opbakning til den linje, som regeringen fører. Og det er jo ikke nogen hemmelighed, at hovedformålet med det her lovforslag er at styrke forbrugernes retsstilling.

Vi har i dag et ganske udmærket klagenævns-system. Der er en lang række private klage- og ankenævne, og vi har et Forbrugerklagenævne, men problemet i dag er bare det, at vi desværre har en række erhvervsvirksomheder – og der er særlig nogle brancher – der blæser på de afgørelser, der bliver truffet, når det går de erhvervsdrivende imod. Jeg synes, det er meget afgørende, når vi har lavet et system med nævnsafgørelser for også at lette domstolens arbejde, at der skal være respekt om de afgørelser, der træffes af Forbrugerklagenævnet, og derfor sikrer vi med lovforslaget her en god balance mellem på den ene side forbrugernes mulighed for at få gennemført de krav, de har, og på den anden side det hensyn, der selvfølgelig er til den erhvervsdrivendes retssikkerhed.

Som flere af ordførerne har været inde på i dag, vil man efter lovforslagets vedtagelse være i en situation, hvor den erhvervsdrivende inden for en bestemt frist skriftligt skal meddele det til nævnet, hvis vedkommende ikke ønsker at være bundet af nævnets afgørelse. Og hvis den erhvervsdrivende forholder sig passivt, vil afgørelsen efter udløbet af fristen kunne tvangsfuldbyrdes. Hvis den erhvervsdrivende meddeler skriftligt, at man ikke ønsker at være bundet af afgørelsen, er det som hidtil op til forbrugeren at indbringe sagen for domstolene. Og det er vigtigt, at procesinitiativet forbliver hos forbrugeren. Som hr. Frank Aaen var inde på, har der været nogle lidt kritiske bemærkninger i høringsfasen, ikke mindst fra domstolene, og derfor har vi valgt at sige, at procesinitiativet forbliver hos forbrugeren. Det betyder altså, at forbrugeren har en mulighed for simpelt hen at sige, at man ikke ønsker at anlægge en retssag.

Men ordningen vil altså sikre og indebære, at Forbrugerstyrelsen, hvis der skal føres en eventuel retssag mod en erhvervsdrivende, kan føre den for forbrugeren. Der har bl.a. fra Socialdemokratiets side i dag ved hr. Benny Engelbrecht og også af hr. Frank Aaen været rejst spørgsmål om, hvad vi så gør i forhold til fri proces og for rent faktisk at sikre, at de sager, som skal føres ved domstolene, så også bliver ført der. Jeg vil sige, at det, som regeringen vil foreslå, er, at der bliver etableret en ordning, der styrker forbrugernes mulighed for bistand i forbindelse med en retssag. Vi vil foreslå en ordning, der indebærer, at Forbrugerstyrelsen sikrer, at en eventuel retssag mod en erhvervsdrivende kan føres for forbrugeren, således at det bl.a. undgås, at en

forbruger af økonomiske årsager afholder sig fra at føre sagen.

Vi er ikke færdige med at afgøre, præcis hvordan ordningen skal skrues sammen, men jeg vil gerne her tilkendegive, at der vil blive fremsat et lovforslag i næste folketingssamling, med henblik på at det kan træde i kraft, samtidig med at det her foreliggende lovforslag træder i kraft den 1. januar 2010. Og det vil altså sige, at hele spørgsmålet om forbrugeren, herunder også hvordan forbrugeren får en sikkerhed for, at sagen så i sidste ende kan blive afgjort ved domstolene, og spørgsmålet om de omkostninger, der er forbundet hermed, vil blive afklaret i forbindelse med det lovforslag, der fremsættes. Så jeg vil i hvert fald sige, at i forhold til det, som såvel Socialdemokratiet som Enhedslisten påpegede, er det en tilkendegivelse af, at det forsøger vi at tage højde for i forbindelse med næste folketingsamling.

Jeg vil sige til fru Colette L. Brix, der jo som den eneste også valgte at sætte fokus på, at de erhvervsdrivende også har retssikkerhedsmæssige aspekter, at det bl.a. er en af grundene til, at vi har ændret lovforslaget i forhold til, kan man sige, den mere voldsomme model, som vi egentlig sendte i høring. Det er simpelt hen ud fra et udgangspunkt om, at der også skal være en mulighed for, at de erhvervsdrivende har en mulighed for både at sige til og fra.

Men det korte af det lange er, at med det her lovforslag får vi nu en større sikkerhed for, at forbrugerne i det ganske udmærkede private nævns- og ankesystem, vi har i dag, og Forbrugerklagenævnet, rent faktisk får medhold, når de har fået ret en gang, og det er et stort skridt frem for forbrugerbeskyttelsen.

Men jeg vil gerne takke for de pæne bemærkninger, der er faldet her i dag, og så håber jeg på, at vi under udvalgsbehandlingen kan få afklaret de eventuelle spørgsmål, der måtte være.

Kl. 15:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet ... jo, det har fru Pia Olsen Dyhr, i anden runde.

Kl. 15:47

(Ordfører)

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg skal beklage, at jeg kommer på her efter ministerens bemærkninger, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det set med SF's øjne er et godt forslag, som gør forbrugerklagevejen lettere for den enkelte forbruger.

Det betyder helt konkret, at hvis den enkelte forbruger får medhold i Forbrugerklagenævnet, behøver vedkommende ikke at gå igennem hele det her domssystem, medmindre den erhvervsdrivende vil anke sagen. Med lovforslaget vil det også blive tvunget at have dommere i de private ankenævn, hvilket vil opkvalificere deres arbejde.

Vi havde gerne set en endnu strammere version af den såkaldte eksigibilitet, men forslaget er bestemt et skridt i den rigtige retning. Det betyder jo, at det ikke længere er den erhvervsdrivende, der skal lægge sag an, men derimod den enkelte forbruger, hvis afgørelsen i nævnet ikke efterleves.

Der kommer dog nok nogle praktiske problemer, som jeg håber ministeren vil have nogle gode bud på hvordan vi kan få løst. Vi vil i SF nemlig gerne have sikkerhed for tre ting.

For det første vil vi gerne vide, om Forbrugerstyrelsen automatisk vil lægge sag an. Vi går ud fra, at forbrugeren altid gerne vil have sine penge, hvis hun får ret i nævnet.

For det andet vil enhver, der lægger sag an, have, at det skal svare til fri proces, så der ikke er en økonomisk risiko, der får dem til at afstå fra at fortsætte sagen.

For det tredje skal Forbrugerstyrelsen, som nu fører sager for f.eks. Forbrugerklagenævnet og andre private klagenævn uanset emne, kunne matche den erhvervsdrivendes advokat. Det vil sige, at der skal samarbejdes med specialiserede advokater, og at vi ikke kan acceptere, at styrelsen bruger husets interne jurister. Hvis Forbrugerstyrelsen generelt taber sagerne ved indbringelse for retten, behøver virksomhederne jo ikke at efterleve sagerne, og så er vi jo lige vidt.

Forbrugerstyrelsen kan risikere en enorm arbejdsbyrde, hvis de efterfølgende skal klare alle klager i domssystemet. Her taler vi om vidt forskellige slags klager: tunge ankesager såsom i forbindelse med bankerne, det kunne også være en anden type klager som i forbindelse med Elgiganten, ja, helt over til forsikringsankenævnet. Det er jo vidt forskellige sagsområder og meget specifikke områder, som man er nødt til at have ekspertise inden for. Her bliver det vigtigt, at Forbrugerstyrelsen har mulighed for at benytte sig af ekstern ekspertise, som vi bl.a. ser det ske i Udlændingesservice, hvor man løbende trækker på forskellige juridiske eksperter.

Det mener vi er en model til efterfølgelse, og vi håber, at ministeren vil være med til at sikre lige præcis de tre ting.

Kl. 15:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Såfremt ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 1. behandling af lovforslag nr. L 172:

Forslag til lov om ændring af lov om taxikørsel m.v. (Krav til miljøegenskaber og energieffektivitet for køretøjer omfattet af taxilovgivningen).

Af transportministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 25.03.2009).

Kl. 15:50

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Venstres ordfører, hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:50

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Forslaget er en udmøntning af aftalen »En grøn transportpolitik«, som bredt blev indgået her i Folketinget i januar 2009. Det blev ved den lejlighed aftalt, at ministeren skal have bemyndigelse til i bekendtgørelsesform at stille krav til køretøjer, der er omfattet af taxalovgivningen, om, at de skal være i energiklasse C eller bedre.

Det er naturligvis vigtigt, at der gives et vis varsel til branchen, og at ændringerne sker så hensigtsmæssigt som muligt. Derfor synes vi også, det er ganske fornuftigt, at de nye krav bliver stillet i forbindelse med en udskiftning af køretøjet, eller efter at bekendtgørelsen er trådt i kraft, hvilket foreslås at ske den 1. september i år.

Det er også vigtigt, at vi konstant er opmærksomme på den teknologiske udvikling, så vi ikke låser os fast på en bestemt teknik, som selv-

følgelig løbende kan blive udbedret og forbedret efter en given periode. Det er vi i Venstre ganske godt tilfredse med. Det er også derfor, at vi er godt tilfredse med, at der samtidig med energiklassekravet gives ministeren en mulighed for netop løbende at kunne justere minimumskravene i takt med den teknologiske udvikling. Dermed kan vi sikre, at reglerne løbende kan tilpasses den mest hensigtsmæssige teknik på området.

Det foreslås også, at der indføres krav om partikelfiltre, som skal gøres obligatoriske i 2011. For Venstre er det vigtigt, at vi når vores meget ambitiøse mål om nedsættelse af udledning af CO₂ og andre skadelige partikler. Det er vigtigt både for miljøet og klimaet, ligesom det selvfølgelig ikke mindst er vigtigt for folkesundheden, primært for de folk, der bor i de tæt befolkede områder. Og da transportsektoren står for en betydelig del af den samlede udledning, er det godt, at der stilles specifikke krav til bilernes effektivitet.

Med de få bemærkninger støtter Venstre naturligvis forslaget.

Kl. 15:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 15:52

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, det er meget fornuftigt at vælge de teknologisk mulige løsninger, men jeg kunne godt tænke mig, hvis hr. Jacob Jensen kunne løfte sløret for, hvad der er begrundelsen for, at man ikke har valgt f.eks. kategori B, hvilket jo er fuldt ud muligt uden nogen som helst teknologiske vanskeligheder, når det handler om at købe taxaer i dag.

Kl. 15:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:52

Jacob Jensen (V):

For det første skal jeg henvise til den aftale om en grøn transportpolitik, der bredt er indgået her i Folketinget, hvor man var enige om, at det skulle være energiklasse C, som på daværende tidspunkt var det mest hensigtsmæssige, ikke kun ud fra en økonomisk betragtning, men også ud fra, hvad det var realistisk at få gennemført.

Derudover skal jeg sige, og det er også en del af forslaget, at det netop skal være muligt, når teknologien løbende udvikler sig, at ministeren løbende får mulighed for at tilpasse minimums-